

8. AFINNÍ PODPROSTORY A AFINNÍ ZOBRAZENÍ

Jan Paseka

Masarykova Univerzita Brno

10. listopadu 2006

Abstrakt přednášky I

V této kapitole zavedeme takový pojem podprostoru, který by např. v \mathbb{R}^3 zahrňoval **všechny** přímky a roviny, tj. nejen ty procházející počátkem.

Abstrakt přednášky I

V této kapitole zavedeme takový pojem podprostoru, který by např. v \mathbb{R}^3 zahrňoval **všechny** přímky a roviny, tj. nejen ty procházející počátkem.

Zavedeme tedy definici pojmu **afinního podprostoru** nebo též **lineární variety** a pojmu **afinního zobrazení**.

Abstrakt přednášky I

V této kapitole zavedeme takový pojem podprostoru, který by např. v \mathbb{R}^3 zahrňoval **všechny** přímky a roviny, tj. nejen ty procházející počátkem.

Zavedeme tedy definici pojmu **afinního podprostoru** nebo též **lineární variety** a pojmu **afinního zobrazení**.

Těžištěm kapitoly bude klasifikace vzájemné polohy lineárních variet ve vektorovém prostoru.

Abstrakt přednášky II

V celé kapitole K označuje pevné těleso, V označuje nějaký pevný, ale jinak libovolný, vektorový prostor nad tělesem K , m, n jsou přirozená čísla.

Abstrakt přednášky II

V celé kapitole K označuje pevné těleso, V označuje nějaký pevný, ale jinak libovolný, vektorový prostor nad tělesem K , m , n jsou přirozená čísla.

V případě potřeby budeme mlčky předpokládat, že charakteristika našeho tělesa bude různá od 2, tj. $2 \cdot 1 \neq 0$.

Obsah přednášky

Afinní podprostory a afinní zobrazení

Body a vektory

Afinní podprostory

Průnik a spojení afinních podprostorů

Vzájemná poloha afinních podprostorů

Afinní zobrazení

Body a vektory I

Na vektory se díváme jako na orientované úsečky s počátkem v bodě **0**.

Celý prostor chápeme jako **homogenní**, t. j. všechny body považujeme za rovnocenné a nevyčleňujeme v něm žádný privilegovaný bod za počátek.

Body a vektory II

Afinním prostorem nad tělesem K rozumíme vektorový prostor V nad tímto tělesem (prvky se z vektorů staly opět body a počátek, t. j. nulový vektor, ztratil svoje výsadní postavení – stal se z něho bod jako každý jiný).

Body a vektory II

Afinním prostorem nad tělesem K rozumíme vektorový prostor V nad tímto tělesem (prvky se z vektorů staly opět body a počátek, t. j. nulový vektor, ztratil svoje výsadní postavení – stal se z něho bod jako každý jiný).

Přesněji:

Body a vektory III

Afinním prostorem \mathcal{A} se **zaměřením** V rozumíme množinu P spolu se zobrazením $+ : P \times V \rightarrow P$ daným $(\mathbf{p}, \mathbf{v}) \mapsto \mathbf{p} + \mathbf{v}$ tak, že platí:

Body a vektory III

Afinním prostorem \mathcal{A} se **zaměřením** V rozumíme množinu P spolu se zobrazením $+ : P \times V \rightarrow P$ daným $(\mathbf{p}, \mathbf{v}) \mapsto \mathbf{p} + \mathbf{v}$ tak, že platí:

1. $\mathbf{p} + 0 = \mathbf{p}$ pro všechny body $\mathbf{p} \in P$

Body a vektory III

Afinním prostorem \mathcal{A} se **zaměřením** V rozumíme množinu P spolu se zobrazením $+ : P \times V \rightarrow P$ daným $(\mathbf{p}, \mathbf{v}) \mapsto \mathbf{p} + \mathbf{v}$ tak, že platí:

1. $\mathbf{p} + 0 = \mathbf{p}$ pro všechny body $\mathbf{p} \in P$
2. $\mathbf{p} + (\mathbf{v} + \mathbf{w}) = (\mathbf{p} + \mathbf{v}) + \mathbf{w}$ pro všechny vektory $\mathbf{v}, \mathbf{w} \in V$,
 $\mathbf{p} \in P$

Body a vektory III

Afinním prostorem \mathcal{A} se **zaměřením** V rozumíme množinu P spolu se zobrazením $+ : P \times V \rightarrow P$ daným $(\mathbf{p}, \mathbf{v}) \mapsto \mathbf{p} + \mathbf{v}$ tak, že platí:

1. $\mathbf{p} + 0 = \mathbf{p}$ pro všechny body $\mathbf{p} \in P$
2. $\mathbf{p} + (\mathbf{v} + \mathbf{w}) = (\mathbf{p} + \mathbf{v}) + \mathbf{w}$ pro všechny vektory $\mathbf{v}, \mathbf{w} \in V$, $\mathbf{p} \in P$
3. pro každé dva body $\mathbf{p}, \mathbf{q} \in P$ existuje právě jeden vektor $\mathbf{v} \in V$ takový, že $\mathbf{p} + \mathbf{v} = \mathbf{q}$. Značíme jej $\vec{\mathbf{p}\mathbf{q}}$ nebo $\mathbf{q} - \mathbf{p}$.

Body a vektory IV

Běžně budeme užívat značení $\mathbf{p} \in \mathcal{A}$ místo $\mathbf{p} \in P$, tj. nebudeme rozlišovat mezi afinním prostorem a jeho nosnou množinou.

Body a vektory IV

Běžně budeme užívat značení $\mathbf{p} \in \mathcal{A}$ místo $\mathbf{p} \in P$, tj. nebudeme rozlišovat mezi afinním prostorem a jeho nosnou množinou.

Uvědomme si, že mezi vektory z V a body z P existuje vzájemně jednoznačná korespondence, můžeme tedy bez újmy na obecnosti ztotožnit V s P .

Afinní podprostory I

Písmeny **p**, **q**, **r** budeme (i s indexy) značit výlučně body, **u**, **v**, **w** označují zase výlučně vektory, **x**, **y**, **z** mohou podle potřeby označovat body i vektory.

Rovněž se dohodneme, že *rozdíl dvou bodů budeme chápat jako vektor a součet bodu a vektoru jako bod.*

Afinní podprostory II

Nechť $\mathbf{p}, \mathbf{q} \in V$, $\mathbf{p} \neq \mathbf{q}$. **Přímku** procházející nebo též určenou body \mathbf{p}, \mathbf{q} rozumíme množinu $\ell(\mathbf{p}, \mathbf{q})$, kterou dostaneme tak, že do bodu \mathbf{p} umístíme všechny možné skalární násobky vektoru $\mathbf{q} - \mathbf{p}$.

Afinní podprostory II

Nechť $\mathbf{p}, \mathbf{q} \in V$, $\mathbf{p} \neq \mathbf{q}$. **Přímku** procházející nebo též určenou body \mathbf{p}, \mathbf{q} rozumíme množinu $\ell(\mathbf{p}, \mathbf{q})$, kterou dostaneme tak, že do bodu \mathbf{p} umístíme všechny možné skalární násobky vektoru $\mathbf{q} - \mathbf{p}$.

Typický bod přímky $\ell(\mathbf{p}, \mathbf{q})$ má tedy tvar

$$\mathbf{x} = \mathbf{p} + t(\mathbf{q} - \mathbf{p}) = (1 - t)\mathbf{p} + t\mathbf{q},$$

kde $t \in K$,

Afinní podprostory II

Nechť $\mathbf{p}, \mathbf{q} \in V$, $\mathbf{p} \neq \mathbf{q}$. **Přímku** procházející nebo též určenou body \mathbf{p}, \mathbf{q} rozumíme množinu $\ell(\mathbf{p}, \mathbf{q})$, kterou dostaneme tak, že do bodu \mathbf{p} umístíme všechny možné skalární násobky vektoru $\mathbf{q} - \mathbf{p}$.

Typický bod přímky $\ell(\mathbf{p}, \mathbf{q})$ má tedy tvar

$$\mathbf{x} = \mathbf{p} + t(\mathbf{q} - \mathbf{p}) = (1 - t)\mathbf{p} + t\mathbf{q},$$

kde $t \in K$, tj.

$$\ell(\mathbf{p}, \mathbf{q}) = \{s\mathbf{p} + t\mathbf{q}; s, t \in K \text{ \& } s + t = 1\} \subseteq V.$$

Afinní podprostory III

Tento výraz má smysl i pro $\mathbf{p} = \mathbf{q}$, tehdy však nejde o přímku ale o jednobodovou množinu $\ell(\mathbf{p}, \mathbf{p}) = \{\mathbf{p}\}$.

Afinní podprostory III

Tento výraz má smysl i pro $\mathbf{p} = \mathbf{q}$, tehdy však nejde o přímku ale o jednobodovou množinu $\ell(\mathbf{p}, \mathbf{p}) = \{\mathbf{p}\}$.

Z uvedeného tvaru ihned vidíme, že

$$\ell(\mathbf{p}, \mathbf{q}) = \ell(\mathbf{q}, \mathbf{p})$$

pro libovolné $\mathbf{p}, \mathbf{q} \in V$.

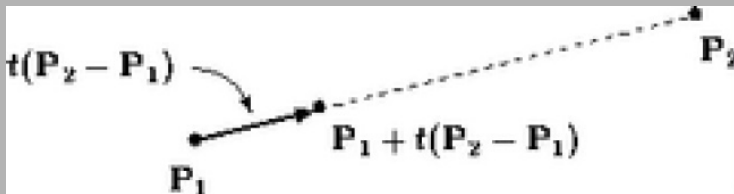
Afinní podprostory III

Tento výraz má smysl i pro $\mathbf{p} = \mathbf{q}$, tehdy však nejde o přímku ale o jednobodovou množinu $\ell(\mathbf{p}, \mathbf{p}) = \{\mathbf{p}\}$.

Z uvedeného tvaru ihned vidíme, že

$$\ell(\mathbf{p}, \mathbf{q}) = \ell(\mathbf{q}, \mathbf{p})$$

pro libovolné $\mathbf{p}, \mathbf{q} \in V$.

Afinní podprostory IV

Podmnožinu M vektorového prostoru V nazýváme jeho **afinním podprostorem** nebo též **lineární varietou** ve V , pokud $M \neq \emptyset$ a pro všechna $\mathbf{p}, \mathbf{q} \in M$ platí $\ell(\mathbf{p}, \mathbf{q}) \subseteq M$.

Afinní podprostory IV

Podmnožinu M vektorového prostoru V nazýváme jeho **afinním podprostorem** nebo též **lineární varietou** ve V , pokud $M \neq \emptyset$ a pro všechna $\mathbf{p}, \mathbf{q} \in M$ platí $\ell(\mathbf{p}, \mathbf{q}) \subseteq M$.

Lineární kombinaci, t. j. výraz tvaru

$$t_0 \mathbf{p}_0 + t_1 \mathbf{p}_1 + \dots + t_n \mathbf{p}_n = \sum_{i=0}^n t_i \mathbf{p}_i,$$

kde $n \in \mathbb{N}$, $\mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n \in V$, $t_0, t_1, \dots, t_n \in K$, nazýváme **afinní kombinací** bodů $\mathbf{p}_0, \mathbf{p}_1, \dots, \mathbf{p}_n$, pokud navíc platí

$$t_0 + t_1 + \dots + t_n = 1.$$

Afinní podprostory V

Afinní kombinací bodů budeme chápat jako bod; jiné lineární kombinace bodů než afinní se v našich úvahách nevyskytují.

Afinní podprostory V

Afinní kombinací bodů budeme chápat jako bod; jiné lineární kombinace bodů než afinní se v našich úvahách nevyskytují.

Každá afinní kombinace je neprázdná, t. j. obsahuje alespoň jeden člen.

Afinní podprostory V

Afinní kombinací bodů budeme chápat jako bod; jiné lineární kombinace bodů než afinní se v našich úvahách nevyskytují.

Každá afinní kombinace je neprázdná, t. j. obsahuje alespoň jeden člen.

Tvrzení

Pro libovolnou neprázdnou množinu $M \subseteq V$ jsou následující podmínky ekvivalentní:

Afinní podprostory VI

(i) M je afinní podprostor ve V ;

Afinní podprostory VI

- (i) M je afinní podprostor ve V ;
- (ii) pro libovolné $\mathbf{p}, \mathbf{q} \in M$, $s \in K$ platí

$$s\mathbf{p} + (1 - s)\mathbf{q} \in M;$$

Afinní podprostory VI

- (i) M je afinní podprostor ve V ;
- (ii) pro libovolné $\mathbf{p}, \mathbf{q} \in M$, $s \in K$ platí

$$s\mathbf{p} + (1 - s)\mathbf{q} \in M;$$

- (iii) pro každé $n \in \mathbb{N}$ a libovolné $\mathbf{p}_0, \mathbf{p}_1, \dots, \mathbf{p}_n \in M$,
 $t_0, t_1, \dots, t_n \in K$ takové, že

$$t_0 + t_1 + \dots + t_n = 1, \text{ platí}$$

$$t_0\mathbf{p}_0 + t_1\mathbf{p}_1 + \dots + t_n\mathbf{p}_n \in M.$$

Afinní podprostory VII

Věta

Nechť $M \subseteq V$. Potom M je afinní podprostor ve V právě tehdy, když existuje bod $\mathbf{p} \in V$ a lineární podprostor $S \subseteq V$ tak, že

$$M = \mathbf{p} + S = \{\mathbf{p} + \mathbf{u}; \mathbf{u} \in S\}.$$

Afinní podprostory VII

Věta

Nechť $M \subseteq V$. Potom M je afinní podprostor ve V právě tehdy, když existuje bod $\mathbf{p} \in V$ a lineární podprostor $S \subseteq V$ tak, že

$$M = \mathbf{p} + S = \{\mathbf{p} + \mathbf{u}; \mathbf{u} \in S\}.$$

V tomto případě pro všechny $\mathbf{q}, \mathbf{r} \in M, \mathbf{u} \in S$ platí

$$\mathbf{q} - \mathbf{r} \in S, \quad \mathbf{q} + \mathbf{u} \in M, \quad M = \mathbf{q} + S,$$

Afinní podprostory VII

Věta

Nechť $M \subseteq V$. Potom M je afinní podprostor ve V právě tehdy, když existuje bod $\mathbf{p} \in V$ a lineární podprostor $S \subseteq V$ tak, že

$$M = \mathbf{p} + S = \{\mathbf{p} + \mathbf{u}; \mathbf{u} \in S\}.$$

V tomto případě pro všechny $\mathbf{q}, \mathbf{r} \in M, \mathbf{u} \in S$ platí

$$\begin{aligned} \mathbf{q} - \mathbf{r} &\in S, & \mathbf{q} + \mathbf{u} &\in M, & M &= \mathbf{q} + S, \\ S &= \{\mathbf{x} - \mathbf{q}; \mathbf{x} \in M\} = \{\mathbf{x} - \mathbf{y}; \mathbf{x}, \mathbf{y} \in M\}. \end{aligned}$$

Afinní podprostory VIII

Důsledek

Každý lineární podprostor S vektorového prostoru V je jeho afinním podprostorem.

Afinní podprostory VIII

Důsledek

Každý lineární podprostor S vektorového prostoru V je jeho afinním podprostorem.

Afinní podprostor M vektorového prostoru V je jeho lineárním podprostorem právě tehdy, když $\mathbf{0} \in M$.

Afinní podprostory VIII

Důsledek

Každý lineární podprostor S vektorového prostoru V je jeho afinním podprostorem.

Afinní podprostor M vektorového prostoru V je jeho lineárním podprostorem právě tehdy, když $\mathbf{0} \in M$.

Zaměřením nebo též **směrovým podprostorem** afinního podprostoru $M \subseteq V$ nazýváme lineární podprostor

$$\text{Dir}M = \{\mathbf{x} - \mathbf{y}; \mathbf{x}, \mathbf{y} \in M\} \subseteq V.$$

Afinní podprostory IX

$\text{Dir}M$ je jediný lineární podprostor ve V takový, že $M = \mathbf{p} + \text{Dir}M$ pro nějaké (pro každé) $\mathbf{p} \in M$.

Afinní podprostory IX

$\text{Dir}M$ je jediný lineární podprostor ve V takový, že $M = \mathbf{p} + \text{Dir}M$ pro nějaké (pro každé) $\mathbf{p} \in M$.

Pro každé $\mathbf{p} \in M$ platí

$$\text{Dir}M = \{\mathbf{x} - \mathbf{p}; \mathbf{x} \in M\}.$$

Afinní podprostory IX

$\text{Dir}M$ je jediný lineární podprostor ve V takový, že $M = \mathbf{p} + \text{Dir}M$ pro nějaké (pro každé) $\mathbf{p} \in M$.

Pro každé $\mathbf{p} \in M$ platí

$$\text{Dir}M = \{\mathbf{x} - \mathbf{p}; \mathbf{x} \in M\}.$$

Zejména je tedy každý afinní podprostor afinním prostorem ve smyslu odstavce 1.

Afinní podprostory X

Pro libovolnou uspořádanou $(n + 1)$ -tici bodů $(\mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n)$, vektorového prostoru V , případně pro jeho konečnou podmnožinu $\{\mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n\} \neq \emptyset$, označme

$$\ell(\mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n) = \{t_0\mathbf{p}_0 + \dots + t_n\mathbf{p}_n; t_0, \dots, t_n \in K \text{ \& } t_0 + \dots + t_n = 1\}$$

množinu všech afinních kombinací bodů $\mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n$.

Afinní podprostory XI

Z právě dokázaného tvrzení vyplývá, že $\ell(\mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n)$ je nejmenší afinní podprostor ve V , který obsahuje všechny body $\mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n$;

Afinní podprostory XI

Z právě dokázaného tvrzení vyplývá, že $\ell(\mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n)$ je nejmenší afinní podprostor ve V , který obsahuje všechny body $\mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n$;

nazýváme ho **afinní obal** bodů nebo i afinní podprostor **generovaný** body $\mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n$.

Afinní podprostory XI

Z právě dokázaného tvrzení vyplývá, že $\ell(\mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n)$ je nejmenší afinní podprostor ve V , který obsahuje všechny body $\mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n$;

nazýváme ho **afinní obal** bodů nebo i afinní podprostor **generovaný** body $\mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n$.

Pro každou neprázdnou množinu $X \subseteq V$ můžeme definovat její **afinní obal** $\ell(X)$, nazývaný též afinní podprostor **generovaný** množinou X , jako množinu všech (konečných) afinních kombinací bodů z X .

Afinní podprostory XII

Opět platí, že $\ell(X)$ je nejmenší afinní podprostor ve V tak, že $X \subseteq \ell(X)$.

Afinní podprostory XII

Opět platí, že $\ell(X)$ je nejmenší afinní podprostor ve V tak, že $X \subseteq \ell(X)$.

Tvrzení

Nechť $\mathbf{p}_0, \mathbf{p}_1, \dots, \mathbf{p}_n \in V$. Potom

$$\begin{aligned}\ell(\mathbf{p}_0, \mathbf{p}_1, \dots, \mathbf{p}_n) &= \mathbf{p}_0 + [\mathbf{p}_1 - \mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n - \mathbf{p}_0], \\ \text{Dir}\ell(\mathbf{p}_0, \mathbf{p}_1, \dots, \mathbf{p}_n) &= [\mathbf{p}_1 - \mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n - \mathbf{p}_0].\end{aligned}$$

Afinní podprostory XIII

Dimenzí nebo též **rozměrem** afinního podprostoru $M \subseteq V$, píšeme $\dim M$, nazýváme dimenzi jeho zameření, tedy

$$\dim M = \dim \text{Dir} M.$$

Afinní podprostory XIII

Dimenzí nebo též **rozměrem** afinního podprostoru $M \subseteq V$, píšeme $\dim M$, nazýváme dimenzi jeho zameření, tedy

$$\dim M = \dim \text{Dir} M.$$

Body $\mathbf{p}_0, \mathbf{p}_1, \dots, \mathbf{p}_n$ vektorového prostoru V nazýváme **afinně nezávislé**, pokud vektory $\mathbf{p}_1 - \mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n - \mathbf{p}_0$ jsou lineárně nezávislé.

Afinní podprostory XIV

Z následujícího očividného tvrzení vyplývá, že body $\mathbf{p}_0, \mathbf{p}_1, \dots, \mathbf{p}_n \in V$ jsou afinně nezávislé právě tehdy,

Afinní podprostory XIV

Z následujícího očividného tvrzení vyplývá, že body $\mathbf{p}_0, \mathbf{p}_1, \dots, \mathbf{p}_n \in V$ jsou afinně nezávislé právě tehdy, když pro nějaké (pro každé) $0 \leq k \leq n$ vektory $\mathbf{p}_j - \mathbf{p}_k$, kde $0 \leq j \leq n$ a $j \neq k$, jsou lineárně nezávislé.

Afinní podprostory XIV

Z následujícího očividného tvrzení vyplývá, že body $\mathbf{p}_0, \mathbf{p}_1, \dots, \mathbf{p}_n \in V$ jsou afinně nezávislé právě tehdy, když pro nějaké (pro každé) $0 \leq k \leq n$ vektory $\mathbf{p}_j - \mathbf{p}_k$, kde $0 \leq j \leq n$ a $j \neq k$, jsou lineárně nezávislé.

Tvrzení

Body $\mathbf{p}_0, \mathbf{p}_1, \dots, \mathbf{p}_n \in V$ jsou afinně nezávislé právě tehdy, když

$$\dim \ell(\mathbf{p}_0, \mathbf{p}_1, \dots, \mathbf{p}_n) = n.$$

Afinní podprostory XV

Zřejmě 0-rozměrné afinní podprostory ve V jsou právě všechny body $\mathbf{p} \in V$ (přesněji, všechny jednobodové podmnožiny ve V). Tyto afinní podprostory nazýváme též ***triviální***.

Afinní podprostory XV

Zřejmě 0-rozměrné afinní podprostory ve V jsou právě všechny body $\mathbf{p} \in V$ (přesněji, všechny jednobodové podmnožiny ve V). Tyto afinní podprostory nazýváme též **triviální**.

Jednorozměrné afinní podprostory ve V nazýváme **přímkami**.

Afinní podprostory XV

Zřejmě 0-rozměrné afinní podprostory ve V jsou právě všechny body $\mathbf{p} \in V$ (přesněji, všechny jednobodové podmnožiny ve V). Tyto afinní podprostory nazýváme též **triviální**.

Jednorozměrné afinní podprostory ve V nazýváme **přímkami**.

Každá přímka má skutečně tvar $\ell(\mathbf{p}, \mathbf{q})$ pro nějaké afinně nezávislé (t. j. různé) body $\mathbf{p}, \mathbf{q} \in V$.

Afinní podprostory XV

Zřejmě 0-rozměrné afinní podprostory ve V jsou právě všechny body $\mathbf{p} \in V$ (přesněji, všechny jednobodové podmnožiny ve V). Tyto afinní podprostory nazýváme též **triviální**.

Jednorozměrné afinní podprostory ve V nazýváme **přímkami**.

Každá přímka má skutečně tvar $\ell(\mathbf{p}, \mathbf{q})$ pro nějaké afinně nezávislé (t. j. různé) body $\mathbf{p}, \mathbf{q} \in V$.

Dvojezměrné afinní podprostory ve V nazýváme **rovinami**.

Afinní podprostory XVI

Samotný prostor V je svým **nevlastním** afinním podprostorem.

Pokud $\dim V = n$, tak $(n - 1)$ -rozměrné afinní podprostory ve V nazýváme **nadrovinami**.

Pojmy "bod", "přímka" a "rovina" jsou absolutní v tom smyslu, že závisí jen na dimenzi příslušného afinního podprostoru.

Pojem nadroviny je relativní, protože závisí na vztahu dimenzí afinního podprostoru a celého prostoru.

Afinní podprostory XVII

Pokud $\dim V = 1$ (t.j. pokud samotné V je přímka), tak každý bod ve V je zároveň nadrovinou.

Afinní podprostory XVII

Pokud $\dim V = 1$ (t. j. pokud samotné V je přímka), tak každý bod ve V je zároveň nadrovinou.

Nadrovinami v dvojrozměrném prostoru (t. j. v rovině) jsou zase všechny přímky.

Afinní podprostory XVII

Pokud $\dim V = 1$ (t. j. pokud samotné V je přímka), tak každý bod ve V je zároveň nadrovinou.

Nadrovinami v dvojrozměrném prostoru (t. j. v rovině) jsou zase všechny přímky.

V trojrozměrném prostoru V pojmy roviny a nadroviny splývají.

Afinní podprostory XVII

Pokud $\dim V = 1$ (t. j. pokud samotné V je přímka), tak každý bod ve V je zároveň nadrovinou.

Nadrovinami v dvojrozměrném prostoru (t. j. v rovině) jsou zase všechny přímky.

V trojrozměrném prostoru V pojmy roviny a nadroviny splývají.

V čtyřrozměrném prostoru jsou nadrovinami trojrozměrné podprostory; atd.

Afinní podprostory XVII

Pokud $\dim V = 1$ (t. j. pokud samotné V je přímka), tak každý bod ve V je zároveň nadrovinou.

Nadrovinami v dvojrozměrném prostoru (t. j. v rovině) jsou zase všechny přímky.

V trojrozměrném prostoru V pojmy roviny a nadroviny splývají.

V čtyřrozměrném prostoru jsou nadrovinami trojrozměrné podprostory; atd.

V 0-rozměrném (t. j. jednobodovém) prostoru V nejsou přímky, roviny ani nadroviny.

Průnik a spojení AP I

Tvrzení

Nechť $M, N \subseteq V$ jsou afinní podprostory.

Průnik a spojení AP I

Tvrzení

Nechť $M, N \subseteq V$ jsou afinní podprostory.

Potom $M \cap N$ je afinní podprostor ve V právě tehdy, když $M \cap N \neq \emptyset$.

Průnik a spojení AP I

Tvrzení

Nechť $M, N \subseteq V$ jsou afinní podprostory.

Potom $M \cap N$ je afinní podprostor ve V právě tehdy, když $M \cap N \neq \emptyset$.

V tomto případě

$$\text{Dir}(M \cap N) = \text{Dir}M \cap \text{Dir}N.$$

Průnik a spojení AP I

Tvrzení

Nechť $M, N \subseteq V$ jsou afinní podprostory.

Potom $M \cap N$ je afinní podprostor ve V právě tehdy, když $M \cap N \neq \emptyset$.

V tomto případě

$$\text{Dir}(M \cap N) = \text{Dir}M \cap \text{Dir}N.$$

Neprázdnot průniku $M \cap N$ můžeme zaručit za předpokladu, že lineární prostor $\text{Dir}M + \text{Dir}N$ je dostatečně velký.

Průnik a spojení AP II

Tvrzení

Necht' $M, N \subseteq V$ jsou afinní podprostory.

Průnik a spojení AP II

Tvrzení

Necht' $M, N \subseteq V$ jsou afinní podprostory. Potom

$$\text{Dir}M + \text{Dir}N = V \Rightarrow M \cap N \neq \emptyset.$$

Průnik a spojení AP II

Tvrzení

Nechť $M, N \subseteq V$ jsou afinní podprostory. Potom

$$\text{Dir}M + \text{Dir}N = V \Rightarrow M \cap N \neq \emptyset.$$

Spojením afinních podprostorů $M, N \subseteq V$, píšeme $M \sqcup N$, nazýváme afinní obal jejich sjednocení.

Průnik a spojení AP II

Tvrzení

Nechť $M, N \subseteq V$ jsou afinní podprostory. Potom

$$\text{Dir}M + \text{Dir}N = V \Rightarrow M \cap N \neq \emptyset.$$

Spojením afinních podprostorů $M, N \subseteq V$, píšeme $M \sqcup N$, nazýváme afinní obal jejich sjednocení.

Tedy

$$M \sqcup N = \ell(M \cup N).$$

Průnik a spojení AP III

Zřejmě $M \sqcup N$ je nejmenší afinní podprostor ve V , který obsahuje M i N , a pro lineární podprostory $S, T \subseteq V$ platí $S \sqcup T = S + T$.

Průnik a spojení AP IV

Tvrzení

Necht' $M, N \subseteq V$ jsou afinní podprostory.

Průnik a spojení AP IV

Tvrzení

Necht' $M, N \subseteq V$ jsou afinní podprostory.

(a) Pokud $M \cap N \neq \emptyset$, tak

$$\text{Dir}(M \sqcup N) = \text{Dir}M + \text{Dir}N,$$

$$M \sqcup N = M + \text{Dir}N = N + \text{Dir}M.$$

Průnik a spojení AP IV

Tvrzení

Nechť $M, N \subseteq V$ jsou afinní podprostory.

(a) Pokud $M \cap N \neq \emptyset$, tak

$$\text{Dir}(M \sqcup N) = \text{Dir}M + \text{Dir}N,$$

$$M \sqcup N = M + \text{Dir}N = N + \text{Dir}M.$$

(b) Pokud $M \cap N = \emptyset$, tak pro $\mathbf{p} \in M, \mathbf{q} \in N$ platí

$$\text{Dir}(M \sqcup N) = [\mathbf{q} - \mathbf{p}] + \text{Dir}M + \text{Dir}N,$$

$$M \sqcup N = M + ([\mathbf{q} - \mathbf{p}] + \text{Dir}N) = N + ([\mathbf{q} - \mathbf{p}] + \text{Dir}M).$$

Průnik a spojení AP V

Poznámka Obě rovnosti z (b) jsou splněné i za předpokladu $M \cap N \neq \emptyset$.

Průnik a spojení AP V

Poznámka Obě rovnosti z (b) jsou splněné i za předpokladu $M \cap N \neq \emptyset$.

V tomto případě však pro libovolné $\mathbf{r} \in M \cap N$ platí

$$\mathbf{q} - \mathbf{p} = (\mathbf{r} - \mathbf{p}) + (\mathbf{q} - \mathbf{r}) \in \text{Dir}M + \text{Dir}N,$$

takže vektor $\mathbf{q} - \mathbf{p}$ můžeme vynechat.

Průnik a spojení AP VI

Důsledek

Necht' $M, N \subseteq V$ jsou konečně rozměrné afinní podprostory.

Průnik a spojení AP VI

Důsledek

Nechť $M, N \subseteq V$ jsou konečně rozměrné afinní podprostory.

Potom

$$\dim(M \sqcup N) = \begin{cases} \dim M + \dim N - \dim(M \cap N), & \text{pro } M \cap N \neq \emptyset, \\ \dim M + \dim N - \dim(\text{Dir}M \cap \text{Dir}N) + 1, & \text{pro } M \cap N = \emptyset. \end{cases}$$

Průnik a spojení AP VII

Příklad

Ve vektorovém prostoru V uvažujme konečně rozměrné afinní podprostory

$$M = \mathbf{p} + [\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_m], \quad N = \mathbf{q} + [\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_n].$$

Průnik a spojení AP VII

Příklad

Ve vektorovém prostoru V uvažujme konečně rozměrné afinní podprostory

$$M = \mathbf{p} + [\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_m], \quad N = \mathbf{q} + [\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_n].$$

Potom

$$M \sqcup N = \begin{cases} \mathbf{p} + [\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_m, \mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_n], & \text{pro } M \cap N \neq \emptyset, \\ \mathbf{p} + [\mathbf{q} - \mathbf{p}, \mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_m, \mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_n], & \text{pro } M \cap N = \emptyset, \end{cases}$$

Průnik a spojení AP VIII

$$\dim(M \sqcup N) = \begin{cases} \dim[\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_m, \mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_n], & \text{pro } M \cap N \neq \emptyset, \\ \dim[\mathbf{q} - \mathbf{p}, \mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_m, \mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_n], & \text{pro } M \cap N = \emptyset. \end{cases}$$

Průnik a spojení AP IX

Pokud předpokládáme, že jak vektory $\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_m$ tak vektory $\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_n$ jsou lineárně nezávislé, pak

$$\dim(M \sqcup N) = \begin{cases} m + n - k, & \text{pro } M \cap N \neq \emptyset, \\ m + n - k + 1, & \text{pro } M \cap N = \emptyset, \end{cases}$$

kde $k = \dim([\mathbf{u}_1, \dots, \mathbf{u}_m] \cap [\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_n])$.

Průnik a spojení AP X

Příklad

V sloupcovém prostoru \mathbb{R}^4 jsou dané vektory $\mathbf{x} = (1, 2, 3, 4)^T$, $\mathbf{y} = (0, -3, 1, -1)^T$, $\mathbf{z} = (1, 1, 0, 0)^T$, $\mathbf{u} = (0, -2, 4, 3)^T$, $\mathbf{v} = (2, 6, 2, 5)^T$, $\mathbf{w} = (0, 0, 1, 1)^T$ a blíže neurčené body \mathbf{p} , \mathbf{q} .

Průnik a spojení AP X

Příklad

V sloupcovém prostoru \mathbb{R}^4 jsou dané vektory $\mathbf{x} = (1, 2, 3, 4)^T$, $\mathbf{y} = (0, -3, 1, -1)^T$, $\mathbf{z} = (1, 1, 0, 0)^T$, $\mathbf{u} = (0, -2, 4, 3)^T$, $\mathbf{v} = (2, 6, 2, 5)^T$, $\mathbf{w} = (0, 0, 1, 1)^T$ a blíže neurčené body \mathbf{p} , \mathbf{q} .

Potom $S = [\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}]$, $T = [\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{w}]$ jsou lineární podprostory a $M = \mathbf{p} + S$, $N = \mathbf{q} + T$ jsou afinní podprostory v \mathbb{R}^4 .

Průnik a spojení AP X

Příklad

V sloupcovém prostoru \mathbb{R}^4 jsou dané vektory $\mathbf{x} = (1, 2, 3, 4)^T$, $\mathbf{y} = (0, -3, 1, -1)^T$, $\mathbf{z} = (1, 1, 0, 0)^T$, $\mathbf{u} = (0, -2, 4, 3)^T$, $\mathbf{v} = (2, 6, 2, 5)^T$, $\mathbf{w} = (0, 0, 1, 1)^T$ a blíže neurčené body \mathbf{p} , \mathbf{q} .

Potom $S = [\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}]$, $T = [\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{w}]$ jsou lineární podprostory a $M = \mathbf{p} + S$, $N = \mathbf{q} + T$ jsou afinní podprostory v \mathbb{R}^4 .

Najdeme dimenze lineárních podprostorů $S + T$, $S \cap T$ a afinních podprostorů $M \cap N$, $M \cup N$ v závislosti na \mathbf{p} , \mathbf{q} .

Průnik a spojení AP XI

Lineární podprostor $S + T$ je generovaný sloupci blokové matice

Průnik a spojení AP XI

Lineární podprostor $S + T$ je generovaný sloupci blokové matice

$$\left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 0 & 1 & 0 & 2 & 0 \\ 2 & -3 & 1 & -2 & 6 & 0 \\ 3 & 1 & 0 & 4 & 2 & 1 \\ 4 & -1 & 0 & 3 & 5 & 1 \end{array} \right),$$

Průnik a spojení AP XI

Lineární podprostor $S + T$ je generovaný sloupci blokové matice

$$\left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 0 & 1 & 0 & 2 & 0 \\ 2 & -3 & 1 & -2 & 6 & 0 \\ 3 & 1 & 0 & 4 & 2 & 1 \\ 4 & -1 & 0 & 3 & 5 & 1 \end{array} \right),$$

přičemž sloupce levého bloku generují lineární podprostor S a sloupce pravého bloku lineární podprostor T .

Průnik a spojení AP XII

Tato matice je řádkově ekvivalentní s následující blokovou maticí

Průnik a spojení AP XII

Tato matice je řádkově ekvivalentní s následující blokovou maticí

$$\left(\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 0 & 1 & 0 & 2 & 0 \\ 0 & 1 & -3 & 4 & -4 & 0 \\ 0 & 0 & 3 & -3 & 3 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right)$$

ve stupňovitém tvaru, jejíž řádky mají vedoucí prvky ve sloupcích 1, 2, 3 a 6.

Průnik a spojení AP XIII

Vidíme, že vektory $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}$ tvoří bázi S a vektory $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}, \mathbf{w}$ bázi $S + T$.

Průnik a spojení AP XIII

Vidíme, že vektory $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}$ tvoří bázi S a vektory $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}, \mathbf{w}$ bázi $S + T$.

Doupravením pravého bloku na řádkově ekvivalentní stupňovitý tvar

Průnik a spojení AP XIII

Vidíme, že vektory $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}$ tvoří bázi S a vektory $\mathbf{x}, \mathbf{y}, \mathbf{z}, \mathbf{w}$ bázi $S + T$.

Doupravením pravého bloku na řádkově ekvivalentní stupňovitý tvar

$$\begin{pmatrix} 4 & -4 & 0 \\ 0 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

se můžeme přesvědčit, že i vektory $\mathbf{u}, \mathbf{v}, \mathbf{w}$ jsou lineárně nezávislé, tedy tvoří bázi T .

Průnik a spojení AP XIV

Celkem $\dim S = \dim T = 3$, $\dim(S + T) = 4$.

Průnik a spojení AP XIV

Celkem $\dim S = \dim T = 3$, $\dim(S + T) = 4$.

Odtud dle věty o dimenzi součtu a průniku vyplývá
 $\dim(S \cap T) = 3 + 3 - 4 = 2$.

Průnik a spojení AP XIV

Celkem $\dim S = \dim T = 3$, $\dim(S + T) = 4$.

Odtud dle věty o dimenzi součtu a průniku vyplývá
 $\dim(S \cap T) = 3 + 3 - 4 = 2$.

Tedy $S + T = \mathbb{R}^4$. Odtud pak $M \cap N \neq \emptyset$.

Průnik a spojení AP XIV

Celkem $\dim S = \dim T = 3$, $\dim(S + T) = 4$.

Odtud dle věty o dimenzi součtu a průniku vyplývá
 $\dim(S \cap T) = 3 + 3 - 4 = 2$.

Tedy $S + T = \mathbb{R}^4$. Odtud pak $M \cap N \neq \emptyset$.

Proto $\dim(M \cap N) = \dim(S \cap T) = 2$.

Průnik a spojení AP XIV

Celkem $\dim S = \dim T = 3$, $\dim(S + T) = 4$.

Odtud dle věty o dimenzi součtu a průniku vyplývá
 $\dim(S \cap T) = 3 + 3 - 4 = 2$.

Tedy $S + T = \mathbb{R}^4$. Odtud pak $M \cap N \neq \emptyset$.

Proto $\dim(M \cap N) = \dim(S \cap T) = 2$.

Odtud $\dim(M \sqcup N) = \dim(S + T) = 4$.

Vzájemná poloha AP I

Polohu netriviálních vlastních afinních podprostorů (lineárních variet) $M, N \subseteq V$ budeme klasifikovat na základě dvou kritérií:

Vzájemná poloha AP II

- (A) Pokud platí $\text{Dir}M \subseteq \text{Dir}N \vee \text{Dir}N \subseteq \text{Dir}M$, říkáme, že M, N jsou **rovnoběžné** a píšeme $M \parallel N$.

Vzájemná poloha AP II

(A) Pokud platí $\text{Dir}M \subseteq \text{Dir}N \vee \text{Dir}N \subseteq \text{Dir}M$, říkáme, že M, N jsou **rovnoběžné** a píšeme $M \parallel N$.

V opačném případě, t. j. pokud platí $\text{Dir}M \not\subseteq \text{Dir}N \ \& \ \text{Dir}N \not\subseteq \text{Dir}M$, říkáme, že M, N **nejsou rovnoběžné**, a píšeme $M \not\parallel N$.

Vzájemná poloha AP III

(B) Pokud platí $M \cap N \neq \emptyset$, říkáme, že M, N **se protínají**.

Vzájemná poloha AP III

(B) Pokud platí $M \cap N \neq \emptyset$, říkáme, že M, N **se protínají**.

V opačném případě, t. j. pokud $M \cap N = \emptyset$, říkáme, že M, N **se neprotínají**, neboli, že jsou **disjunktní**.

Vzájemná poloha AP IV

Celkově tedy dostáváme čtyři možnosti:

Vzájemná poloha AP IV

Celkově tedy dostáváme čtyři možnosti:

- (1) $M \parallel N$ & $M \cap N \neq \emptyset$, tj. M, N jsou rovnoběžné a protínají se.

Vzájemná poloha AP IV

Celkově tedy dostáváme čtyři možnosti:

- (1) $M \parallel N$ & $M \cap N \neq \emptyset$, tj. M, N jsou rovnoběžné a protínají se.

V tomto případě platí $\text{Dir}M \subseteq \text{Dir}N \Leftrightarrow M \subseteq N$ a
 $\text{Dir}N \subseteq \text{Dir}M \Leftrightarrow N \subseteq M$.

Vzájemná poloha AP IV

Celkově tedy dostáváme čtyři možnosti:

- (1) $M \parallel N$ & $M \cap N \neq \emptyset$, tj. M, N jsou rovnoběžné a protínají se.

V tomto případě platí $\text{Dir}M \subseteq \text{Dir}N \Leftrightarrow M \subseteq N$ a
 $\text{Dir}N \subseteq \text{Dir}M \Leftrightarrow N \subseteq M$.

Tedy $M \subseteq N$ nebo $N \subseteq M$. Říkáme, že jedna z lineárních variet M, N je **podvarietou** druhé, neboli, že M, N jsou ve vztahu **inkluze**.

Vzájemná poloha AP V

- (2) $M \parallel N$ & $M \cap N = \emptyset$, tj. M, N jsou rovnoběžné a neprotínají se.

Vzájemná poloha AP V

- (2) $M \parallel N$ & $M \cap N = \emptyset$, tj. M, N jsou rovnoběžné a neprotínají se.

Tento případ nazýváme vztahem ***pravé rovnoběžnosti***.

Vzájemná poloha AP VI

- (3) $M \nparallel N$ & $M \cap N \neq \emptyset$, tj. M, N nejsou rovnoběžné a protínají se.

Vzájemná poloha AP VI

(3) $M \nparallel N$ & $M \cap N \neq \emptyset$, tj. M, N nejsou rovnoběžné a protínají se.

Říkáme, že M, N jsou ***různoběžné***.

Vzájemná poloha AP VII

- (4) $M \nparallel N$ & $M \cap N = \emptyset$, tj. M, N nejsou rovnoběžné a neprotínají se.

Vzájemná poloha AP VII

- (4) $M \not\parallel N$ & $M \cap N = \emptyset$, tj. M , N nejsou rovnoběžné a neprotínají se.

V tomto případě ještě rozlišujeme dvě další možnosti:

Vzájemná poloha AP VII

(4) $M \not\parallel N$ & $M \cap N = \emptyset$, tj. M, N nejsou rovnoběžné a neprotínají se.

V tomto případě ještě rozlišujeme dvě další možnosti:

(4a) Ak $\text{Dir}M \cap \text{Dir}N = \{\mathbf{0}\}$, říkáme, že M, N jsou **mimoběžné**.

Vzájemná poloha AP VII

- (4) $M \not\parallel N$ & $M \cap N = \emptyset$, tj. M, N nejsou rovnoběžné a neprotínají se.

V tomto případě ještě rozlišujeme dvě další možnosti:

- (4a) Ak $\text{Dir}M \cap \text{Dir}N = \{\mathbf{0}\}$, říkáme, že M, N jsou **mimoběžné**.
- (4b) Pokud $\text{Dir}M \cap \text{Dir}N \neq \{\mathbf{0}\}$, říkáme, že M, N jsou **částečně rovnoběžné**.

Vzájemná poloha AP VIII

Tvrzení

Nechť $M, N \subseteq V$ jsou částečně rovnoběžné lineární variety.

Potom $\dim M \geq 2$, $\dim N \geq 2$ a $\dim V \geq 4$.

Vzájemná poloha AP VIII

Tvrzení

Nechť $M, N \subseteq V$ jsou částečně rovnoběžné lineární variety.

Potom $\dim M \geq 2$, $\dim N \geq 2$ a $\dim V \geq 4$.

Na druhé straně v libovolném vektorovém prostoru V dimenze ≥ 4 není těžké najít příklady částečně rovnoběžných lineárních variet.

Vzájemná poloha AP VIII

Tvrzení

Nechť $M, N \subseteq V$ jsou částečně rovnoběžné lineární variety.

Potom $\dim M \geq 2$, $\dim N \geq 2$ a $\dim V \geq 4$.

Na druhé straně v libovolném vektorovém prostoru V dimenze ≥ 4 není těžké najít příklady částečně rovnoběžných lineárních variet.

Např.

$$M = [\mathbf{e}_1, \mathbf{e}_2], \quad N = \mathbf{e}_4 + [\mathbf{e}_2, \mathbf{e}_3]$$

jsou částečně rovnoběžné roviny v K^4 .

Afinní zobrazení I

Nechť U, V jsou vektorové prostory nad tímž tělesem K .

Říkáme, že $f: V \rightarrow U$ je **afinní zobrazení**, pokud pro libovolné body $\mathbf{p}, \mathbf{q} \in V$ a skalár $s \in K$ platí

$$f(s\mathbf{p} + (1 - s)\mathbf{q}) = sf(\mathbf{p}) + (1 - s)f(\mathbf{q}).$$

Afinní zobrazení II

Tvrzení

Nechť U, V jsou vektorové prostory nad tělesem K .

Afinní zobrazení II

Tvrzení

Nechť U, V jsou vektorové prostory nad tělesem K .

Potom zobrazení $f: V \rightarrow U$ je afinní právě tehdy, když pro každé $n \in \mathbb{N}$, všechny body $\mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n \in V$ a skaláry $t_0, \dots, t_n \in K$ takové, že $t_0 + \dots + t_n = 1$, platí

Afinní zobrazení II

Tvrzení

Nechť U, V jsou vektorové prostory nad tělesem K .

Potom zobrazení $f: V \rightarrow U$ je afinní právě tehdy, když pro každé $n \in \mathbb{N}$, všechny body $\mathbf{p}_0, \dots, \mathbf{p}_n \in V$ a skaláry $t_0, \dots, t_n \in K$ takové, že $t_0 + \dots + t_n = 1$, platí

$$f(t_0\mathbf{p}_0 + \dots + t_n\mathbf{p}_n) = t_0f(\mathbf{p}_0) + \dots + t_nf(\mathbf{p}_n).$$

Afinní zobrazení III

Posunutím neboli **translací** vektorového prostoru V o vektor $\mathbf{u} \in V$ nazýváme zobrazení $V \rightarrow V$ dané předpisem $\mathbf{x} \mapsto \mathbf{x} + \mathbf{u}$.

Afinní zobrazení III

Posunutím neboli **translací** vektorového prostoru V o vektor $\mathbf{u} \in V$ nazýváme zobrazení $V \rightarrow V$ dané předpisem $\mathbf{x} \mapsto \mathbf{x} + \mathbf{u}$.

Zřejmě kompozicí posunutí o vektor $\mathbf{u} \in V$ a posunutí o vektor $\mathbf{v} \in V$ je posunutí o vektor $\mathbf{u} + \mathbf{v}$.

Afinní zobrazení III

Posunutím neboli **translací** vektorového prostoru V o vektor $\mathbf{u} \in V$ nazýváme zobrazení $V \rightarrow V$ dané předpisem $\mathbf{x} \mapsto \mathbf{x} + \mathbf{u}$.

Zřejmě kompozicí posunutí o vektor $\mathbf{u} \in V$ a posunutí o vektor $\mathbf{v} \in V$ je posunutí o vektor $\mathbf{u} + \mathbf{v}$.

Každé posunutí je bijektivní zobrazení; inverzní zobrazení k posunutí o vektor \mathbf{u} je posunutí o opačný vektor $-\mathbf{u}$.

Afinní zobrazení IV

Věta

Nechť U, V jsou vektorové prostory nad tělesem K .

Afinní zobrazení IV

Věta

Nechť U, V jsou vektorové prostory nad tělesem K .

Potom zobrazení $f : V \rightarrow U$ je afinní právě tehdy, když existuje vektor $\mathbf{u} \in U$ a lineární zobrazení $\varphi : V \rightarrow U$ takové, že pro každé $\mathbf{x} \in V$ platí

Afinní zobrazení IV

Věta

Nechť U, V jsou vektorové prostory nad tělesem K .

Potom zobrazení $f : V \rightarrow U$ je afinní právě tehdy, když existuje vektor $\mathbf{u} \in U$ a lineární zobrazení $\varphi : V \rightarrow U$ takové, že pro každé $\mathbf{x} \in V$ platí

$$f(\mathbf{x}) = \varphi(\mathbf{x}) + \mathbf{u}.$$

Afinní zobrazení V

Důsledek

Nechť U, V jsou vektorové prostory nad tělesem K . Potom

Afinní zobrazení V

Důsledek

Nechť U, V jsou vektorové prostory nad tělesem K . Potom

(a) Libovolná translace prostoru V je afinní zobrazení;

Afinní zobrazení V

Důsledek

Nechť U, V jsou vektorové prostory nad tělesem K . Potom

- (a) Libovolná translace prostoru V je afinní zobrazení;*
- (b) libovolné lineární zobrazení $\varphi : V \rightarrow U$ je afinní;*

Afinní zobrazení V

Důsledek

Nechť U, V jsou vektorové prostory nad tělesem K . Potom

- (a) Libovolná translace prostoru V je afinní zobrazení;*
- (b) libovolné lineární zobrazení $\varphi : V \rightarrow U$ je afinní;*
- (c) afinní zobrazení $f : V \rightarrow U$ je lineární právě tehdy, když $f(\mathbf{0}) = \mathbf{0}$.*

Afinní zobrazení VI

Zřejmě vektor $\mathbf{u} \in U$ a lineární zobrazení φ jsou podmínkou věty určeny jednoznačně.

Afinní zobrazení VI

Zřejmě vektor $\mathbf{u} \in U$ a lineární zobrazení φ jsou podmínkou věty určeny jednoznačně.

Zobrazení $\varphi = f - f(\mathbf{0})$ nazýváme **lineární částí** a vektor $\mathbf{u} = f(\mathbf{0})$ **absolutním členem** afinního zobrazení f .

Afinní zobrazení VI

Zřejmě vektor $\mathbf{u} \in U$ a lineární zobrazení φ jsou podmínkou věty určeny jednoznačně.

Zobrazení $\varphi = f - f(\mathbf{0})$ nazýváme **lineární částí** a vektor $\mathbf{u} = f(\mathbf{0})$ **absolutním členem** afinního zobrazení f .

Píšeme též $f = \varphi + \mathbf{u}$.

Afinní zobrazení VI

Zřejmě vektor $\mathbf{u} \in U$ a lineární zobrazení φ jsou podmínkou věty určeny jednoznačně.

Zobrazení $\varphi = f - f(\mathbf{0})$ nazýváme **lineární částí** a vektor $\mathbf{u} = f(\mathbf{0})$ **absolutním členem** afinního zobrazení f .

Píšeme též $f = \varphi + \mathbf{u}$.

Afinní zobrazení jsou zevšeobecněním funkcí $f : K \rightarrow K$ tvaru $f(x) = ax + b$, kde $a, b \in K$, které (v případě $K = \mathbb{R}$) v matematické analýze nazýváme lineárními.

Afinní zobrazení VII

Tvrzení

Nechť U, V, W jsou vektorové prostory nad tělesem K a $g : W \rightarrow V, f : V \rightarrow U$ jsou afinní zobrazení.

Afinní zobrazení VII

Tvrzení

Nechť U, V, W jsou vektorové prostory nad tělesem K a $g : W \rightarrow V, f : V \rightarrow U$ jsou afinní zobrazení.

Potom i jejich kompozice $f \circ g : W \rightarrow U$ je afinní zobrazení.

Afinní zobrazení VII

Tvrzení

Nechť U, V, W jsou vektorové prostory nad tělesem K a $g : W \rightarrow V, f : V \rightarrow U$ jsou afinní zobrazení.

Potom i jejich kompozice $f \circ g : W \rightarrow U$ je afinní zobrazení.

$$(f \circ g)(\mathbf{z}) = \varphi(\psi(\mathbf{z}) + \mathbf{v}) + \mathbf{u} = (\varphi \circ \psi)(\mathbf{z}) + \varphi(\mathbf{v}) + \mathbf{u}.$$

Afinní zobrazení VII

Tvrzení

Nechť U, V, W jsou vektorové prostory nad tělesem K a $g : W \rightarrow V, f : V \rightarrow U$ jsou afinní zobrazení.

Potom i jejich kompozice $f \circ g : W \rightarrow U$ je afinní zobrazení.

$$(f \circ g)(\mathbf{z}) = \varphi(\psi(\mathbf{z}) + \mathbf{v}) + \mathbf{u} = (\varphi \circ \psi)(\mathbf{z}) + \varphi(\mathbf{v}) + \mathbf{u}.$$

Pro lineární zobrazení $\psi : W \rightarrow V, \varphi : V \rightarrow U$ a vektory $\mathbf{v} \in V, \mathbf{u} \in U$ platí

$$(\varphi + \mathbf{u}) \circ (\psi + \mathbf{v}) = (\varphi \circ \psi) + (\varphi(\mathbf{v}) + \mathbf{u}).$$

Afinní zobrazení VIII

Tvrzení

Nechť U, V jsou vektorové prostory nad tělesem K , $f : V \rightarrow U$ je afinní zobrazení a $M \subseteq V$, $N \subseteq U$ jsou afinní podprostory.

Afinní zobrazení VIII

Tvrzení

Nechť U, V jsou vektorové prostory nad tělesem K , $f : V \rightarrow U$ je afinní zobrazení a $M \subseteq V$, $N \subseteq U$ jsou afinní podprostory.

Potom $f(M)$ je afinní podprostor v U a $f^{-1}(N)$ je afinní podprostor ve V nebo prázdná množina.

Afinní zobrazení VIII

Tvrzení

Nechť U, V jsou vektorové prostory nad tělesem K , $f : V \rightarrow U$ je afinní zobrazení a $M \subseteq V$, $N \subseteq U$ jsou afinní podprostory.

Potom $f(M)$ je afinní podprostor v U a $f^{-1}(N)$ je afinní podprostor ve V nebo prázdná množina.

Protože každé posunutí je bijekce, afinní zobrazení $f = \varphi + \mathbf{u} : V \rightarrow U$ s lineární částí φ je injektivní právě tehdy, když φ je injektivní.

Afinní zobrazení VIII

Tvrzení

Nechť U, V jsou vektorové prostory nad tělesem K , $f : V \rightarrow U$ je afinní zobrazení a $M \subseteq V$, $N \subseteq U$ jsou afinní podprostory.

Potom $f(M)$ je afinní podprostor v U a $f^{-1}(N)$ je afinní podprostor ve V nebo prázdná množina.

Protože každé posunutí je bijekce, afinní zobrazení $f = \varphi + \mathbf{u} : V \rightarrow U$ s lineární částí φ je injektivní právě tehdy, když φ je injektivní.

Podobně, f je surjektivní právě tehdy, když φ je surjektivní.

Afinní zobrazení IX

Věta

Nechť $f : V \rightarrow U$ je afinní zobrazení, přičemž V je konečně rozměrný vektorový prostor.

Afinní zobrazení IX

Věta

Nechť $f : V \rightarrow U$ je afinní zobrazení, přičemž V je konečně rozměrný vektorový prostor.

Potom pro libovolné $\mathbf{y} \in \text{Im}f$ platí

$$\dim V = \dim f^{-1}(\mathbf{y}) + \dim \text{Im}f.$$

Afinní zobrazení IX

Věta

Nechť $f : V \rightarrow U$ je afinní zobrazení, přičemž V je konečně rozměrný vektorový prostor.

Potom pro libovolné $\mathbf{y} \in \text{Im}f$ platí

$$\dim V = \dim f^{-1}(\mathbf{y}) + \dim \text{Im}f.$$

Afinní transformací vektorového prostoru V nazýváme libovolné afinní zobrazení $f : V \rightarrow V$.

Afinní zobrazení X

Důsledek

Nechť $f : V \rightarrow V$ je afinní transformace konečně rozměrného vektorového prostoru V .

Afinní zobrazení X

Důsledek

Nechť $f : V \rightarrow V$ je afinní transformace konečně rozměrného vektorového prostoru V .

Potom f je injektivní právě tehdy, když je surjektivní.

Afinní zobrazení X

Důsledek

Nechť $f : V \rightarrow V$ je afinní transformace konečně rozměrného vektorového prostoru V .

Potom f je injektivní právě tehdy, když je surjektivní.

Tvrzení

Nechť $f : V \rightarrow U$ je afinní zobrazení s lineární částí φ a $\mathbf{u} = f(\mathbf{0})$.

Afinní zobrazení X

Důsledek

Nechť $f : V \rightarrow V$ je afinní transformace konečně rozměrného vektorového prostoru V .

Potom f je injektivní právě tehdy, když je surjektivní.

Tvrzení

Nechť $f : V \rightarrow U$ je afinní zobrazení s lineární částí φ a $\mathbf{u} = f(\mathbf{0})$.

Potom f je bijektivní právě tehdy, když φ je bijektivní.

Afinní zobrazení X

Důsledek

Nechť $f : V \rightarrow V$ je afinní transformace konečně rozměrného vektorového prostoru V .

Potom f je injektivní právě tehdy, když je surjektivní.

Tvrzení

Nechť $f : V \rightarrow U$ je afinní zobrazení s lineární částí φ a $\mathbf{u} = f(\mathbf{0})$.

Potom f je bijektivní právě tehdy, když φ je bijektivní.

V tomto případě i inverzní zobrazení $f^{-1} : U \rightarrow V$ je afinní a platí $f^{-1} = \varphi^{-1} - \varphi^{-1}(\mathbf{u})$.

Afinní zobrazení X

Důsledek

Nechť $f : V \rightarrow V$ je afinní transformace konečně rozměrného vektorového prostoru V .

Potom f je injektivní právě tehdy, když je surjektivní.

Tvrzení

Nechť $f : V \rightarrow U$ je afinní zobrazení s lineární částí φ a $\mathbf{u} = f(\mathbf{0})$.

Potom f je bijektivní právě tehdy, když φ je bijektivní.

V tomto případě i inverzní zobrazení $f^{-1} : U \rightarrow V$ je afinní a platí $f^{-1} = \varphi^{-1} - \varphi^{-1}(\mathbf{u})$.

Tedy f^{-1} je kompozicí lineárního zobrazení φ^{-1} a posunutí o vektor $-\varphi^{-1}(\mathbf{u})$.

Afinní zobrazení XI

Nechť U, V jsou konečně rozměrné vektorové prostory a α, β jsou báze v U resp. ve V .

Afinní zobrazení XI

Nechť U, V jsou konečně rozměrné vektorové prostory a α, β jsou báze v U resp. ve V .

Rozšířenou maticí afinního zobrazení $f : V \rightarrow U$ s lineární částí φ a absolutním členem \mathbf{u} vzhledem na báze β, α nazýváme blokovou matici

$$(f)_{\alpha, \beta} = ((\varphi)_{\alpha, \beta} \mid (\mathbf{u})_{\alpha}).$$

Afinní zobrazení XII

Pokud $\dim U = m$, $\dim V = n$, $\mathbf{A} = (\varphi)_{\alpha, \beta}$ je matice lineárního zobrazení φ v bazích $\beta = (\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_n)$, α a $\mathbf{a} = (\mathbf{u})_{\alpha}$ je vektor souřadnic vektoru \mathbf{u} v bázi α ,

Afinní zobrazení XII

Pokud $\dim U = m$, $\dim V = n$, $\mathbf{A} = (\varphi)_{\alpha,\beta}$ je matice lineárního zobrazení φ v bazích $\beta = (\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_n)$, α a $\mathbf{a} = (\mathbf{u})_\alpha$ je vektor souřadnic vektoru \mathbf{u} v bázi α ,

tak rozšířenou maticí afinního zobrazení f v bazích β , α je bloková matice

$$(f)_{\alpha,\beta} = ((\varphi(\mathbf{v}_1))_\alpha, \dots, (\varphi(\mathbf{v}_n))_\alpha | (\mathbf{u})_\alpha) = (\mathbf{A} | \mathbf{a}).$$

Afinní zobrazení XIII

Souřadnice bodu $\mathbf{x} \in V$ v bázi β a souřadnice jeho obrazu $f(\mathbf{x}) \in U$ v bázi α jsou tak spojené rovností

$$(f(\mathbf{x}))_{\alpha} = (\varphi)_{\alpha,\beta} \cdot (\mathbf{x})_{\beta} + (\mathbf{u})_{\alpha} = \mathbf{A} \cdot (\mathbf{x})_{\beta} + \mathbf{a}.$$

Afinní zobrazení XIII

Souřadnice bodu $\mathbf{x} \in V$ v bázi β a souřadnice jeho obrazu $f(\mathbf{x}) \in U$ v bázi α jsou tak spojené rovností

$$(f(\mathbf{x}))_{\alpha} = (\varphi)_{\alpha,\beta} \cdot (\mathbf{x})_{\beta} + (\mathbf{u})_{\alpha} = \mathbf{A} \cdot (\mathbf{x})_{\beta} + \mathbf{a}.$$

Je-li f lineární zobrazení, t. j. pokud $f = \varphi$ a $\mathbf{u} = \mathbf{0}$, nemá význam rozšiřovat matici $(\varphi)_{\alpha,\beta}$ o nulový sloupec.

Afinní zobrazení XIV

Tvrzení

Necht' U, V, W jsou konečně rozměrné vektorové prostory nad tělesem K a α, β, γ jsou nějaké báze prostorů U, V , resp. W .

Afinní zobrazení XIV

Tvrzení

Nechť U, V, W jsou konečně rozměrné vektorové prostory nad tělesem K a α, β, γ jsou nějaké báze prostorů U, V , resp. W .

- (a) Jsou-li $g : W \rightarrow V, f : V \rightarrow U$ afinní zobrazení, které mají v příslušných bazích rozšířené matice $(g)_{\beta, \gamma} = (\mathbf{B} \mid \mathbf{b}), (f)_{\alpha, \beta} = (\mathbf{A} \mid \mathbf{a})$, tak jejich kompozice $f \circ g : W \rightarrow U$ má v bazích γ, α rozšířenou matici*

$$(f \circ g)_{\alpha, \gamma} = (\mathbf{A} \cdot \mathbf{B} \mid \mathbf{A} \cdot \mathbf{b} + \mathbf{a}).$$

Afinní zobrazení XV

- (b) Je-li $f : V \rightarrow U$ afinní bijekce s rozšířenou maticí $(f)_{\alpha,\beta} = (\mathbf{A} \mid \mathbf{a})$ v bazích β, α , tak k ní inverzní zobrazení je afinní bijekce $f^{-1} : U \rightarrow V$, která má v bazích α, β rozšířenou matici

$$(f^{-1})_{\beta,\alpha} = (\mathbf{A}^{-1} \mid -\mathbf{A}^{-1} \cdot \mathbf{a}).$$